

[Hanne Engberg]

mellem de folkevalgte EF-parlamentarikere og markedsudvalget og ved, at begge parter får alle relevante papirer om mandater til ministre i Rådet og beslutninger.

SF har tidligere foreslået, at EF-parlamentarikerne skal have mødet med observatørstatus i markedsudvalget. Det vil vi gøre igen. Det er nemlig blevet sagt, at danske EF-parlamentarikere får forslagene fra Kommissionen for tidligt, nemlig før den danske regering og dens embedsmænd har taget stilling til dem, og at vi i markedsudvalget får dem for sent, nemlig efter at der er taget beslutning, eller meget kort tid før en endelig beslutning tages, så indflydelsen er meget illusorisk. Det er selvfølgelig et meget snedigt system, at man således sørger for, at de folkevalgte ingen reel indflydelse har på regeringsbeslutninger, men det kan vel dårligt kaldes et særlig demokratisk system.

Vi foreslår, at EF-parlamentarikerne får mulighed for at mødes med markedsudvalget, når de har tid til det, for at koordinere oplysninger og beslutninger. Det kan vel ikke være for at holde folkebevægelsens 4 medlemmer i EF-Parlamentet uden for indflydelse, at alle EF-tilhængere i markedsudvalget er imod en sådan ordning. Folkebevægelsen mod EF repræsenterer over en fjerdedel af de danske vælgere i EF-spørgsmål, og disse danske vælgere, som ikke føler sig repræsenteret af partierne her i folketinget, har da også ret til, at deres valgte folk får så mange danske oplysninger som muligt. Men den form for EF-harmonisering, der tilgodeser danske vælgeres interesser, er EF-tilhængerne åbenbart ikke så meget for. Vi vil tage forslaget op igen og så se, hvor meget demokratisk indflydelse på EF-sager dette folketings egentlig ønsker.

Det medfører også, at vi vil stille krav om, at begge hold parlamentarikere kan få alle de relevante arbejdsrapporter, både før beslutningerne er taget, og efter at beslutningerne er taget, så vi får mere indflydelse.

Socialistisk folkeparti anbefaler at stemme for dagsordensforslaget, der vil holde regeringen fast på de løfter, der blev givet inden Europa-Parlamentsvalget.

Ole Vig Jensen (RV):

Det er et kendt forhold, at EF er plaget af en række aktuelle økonomiske problemer,

som det i øvrigt også er tilfældet i de fleste af medlemsstaternes nationale økonomier. Det er ligeledes velkendt, at De europæiske Fællesskaber også er plaget af stadige politiske problemer, ganske som det radikale venstre havde forudset det ved vores optagelse, og sådan som det nødvendigvis må være, når et stort og ambitiøst projekt skal udvikles fra det mere teoretiske plan og til at kunne fungere i den praktiske hverdag.

For det radikale venstre er det afgørende at konstatere, at uanset de vanskeligheder, som Fællesskaberne er løbet ind i, også i forhold til de aktuelle budgetproblemer, fungerer det europæiske samarbejde fortsat på Romtraktatens grundlag. Der er ikke under den magtstrid, som tilsyneladende er under udvikling mellem det nyvalgte europæiske Parlament og Ministerrådet, sket nogen forrykkelse i kompetenceforholdet mellem EFs organer og de enkelte medlemsstater, og det noterer vi med tilfredshed i det radikale venstre.

Der er navnlig tre hovedemner, som er aktuelle i forbindelse med EFs budgetproblemer, og som i særlig grad må påkalde sig dansk interesse. For det første – som det i øvrigt er omtalt af alle og af ministrene – forkastelsen af EFs budget, som fandt sted i december. For det andet de britiske krav om en nedskæring af de engelske nettobidrag til budgettet. For det tredje landbrugsordningernes belastning af det totale budget.

Hvad angår det første punkt, Parlamentets forkastelse af 1980-budgettet, må man vel konstatere, at det er sket i overensstemmelse med de traktatmæssige muligheder inden for EF. Situationen er i øvrigt også forudset. Der er altså ikke tale om, at denne budgetprocedure har lammet EF og dets handlemuligheder. Det er jo sådan, som allerede omtalt, at der nu udbetales $\frac{1}{2}$ hver måned af 1979-budgettet, og vi må vel konstatere, at det ikke virker generende for Danmark – man fristes måske snarere til at sige: tværtimod. Men situationen er naturligvis uholdbar i længden, og derfor er det vel rigtigt, som jeg også har forstået på udenrigsministeren, at der må arbejdes frem imod et nyt udspil og en ny forhandling med Parlamentet med henblik på at finde en løsning på budgetproblemerne.

Vi mener fra radikal side ikke, at regeringen skal bøje sig for Parlamentet i budget-